

Om fisket i Västergarn har Edvin Norragård skrivit: "Där Vadet slutade började Fiskerännorna, som utgjordes av en bredare kungsränna, i vilken fiske var förbjudet, och nio rännor, där fiske var tillåtet. I kungsrännan skulle fisken ha fri uppgång till lekplatserna i Paviken och Vikmyr. De två bredare rännorna väster om kungsrännan tillhörde Stelor m.fl. gårdar. Av de sju smalare öster om kungsrännan kallades den östligaste Lauritzerännan. I nästa fiskade Halls och Remmars gårdar. I den tredje hade de två sistnämnda gårdarna rätt till halva fisket, medan den andra hälften delades mellan smålotter. Även den fjärde rännan var uppdelad i smålotter. Därefter kom Bibos ränna och slutligen Ammors två rännor."

Den siste tillsyningsmannen för fiskerännorna och Vadet var Kristian Gabrielsson, Ammor